

با مبارزات ایدئولوژیک – سیاسی علیه فحاشی، تهدید و ارباب راهمان را ادامه می دهیم

بحث خود را از قول لنین شروع می کنیم. لنین در مقاله "اهمیت سیاسی دشنام" می نویسد:

« دشنام سیاسی همیشه روی عدم اصولیت ایدئولوژی، بی چارگی و ضعف و سستی فوق العاده دشنام دهنده سرپوش می گذارد.»

هرگاه تاریخ مبارزات افغانستان را بعد از انشعاب "گروه انقلابی خلق های افغانستان" از "سازمان جوانان مترقی" و جریان دموکراتیک نوین ورق زنییم دقیقاً مشاهده می کنیم که رکیک گویی، دشنام و فحاشی و حتی تهدید و ارباب جای گزین مبارزه ایدئولوژیک – سیاسی گردیده است. بدین اساس عده ای تلاش ورزیدند که با دشنام و رکیک گویی، تهدید و ارباب روی «عدم اصولیت ایدئولوژی، بی چارگی و ضعف و سستی فوق العاده» و عدم منطق خود روپوش گذارند. ابتدا این طرفند جا افتاد و تعدادی زیادی از جریان دموکراتیک نوین کشور را به دنبال خود کشاند و توانست که برای مدتی از مبارزه ایدئولوژیک – سیاسی علیه انحرافاتشان جلوگیری نماید، این "منطق" (منطق رکیک گوئی، دشنام و فحاشی) نمی توانست دوام بیاورد، زیرا حقانیت نداشت و از نگاه اصولی ضد انقلابی بود. زمانی که مبارزات ایدئولوژیک – سیاسی بصورت درست و اصولی علیه منطق رکیک گوئی، دشنام و فحاشی تا سرحد ارباب و تهدید، از طرف حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان شروع گردید، تعدادی از اعضا و حتی کادرهای جنبش چپ کشور، به ماهیت حقیقی کسانی که تلاش می کردند به منطق رکیک گوئی تا سرحد تهدید و ارباب روی آورند، پی بردند. همین مبارزات ایدئولوژیک – سیاسی علیه فحاشی، تهدید و ارباب بود که باعث تجزیه این عناصر ناباب در جنبش چپ گردیده و تا الحال روز به روز وضعیت شان از قبل بدتر گردیده و می گردد.

بعد از ایجاد حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان و راه اندازی مبارزات ایدئولوژیک – سیاسی توسط حزب علیه تسلیمی و تسلیم طلبی، بعضی از افرادی در جنبش چپ کشور، به رکیک گویی، فحاشی و دشنام و حتی تهدید ارباب تا سرحد جاسوسی و رد پا نشان دادن بعضی از رفقای حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان پرداختند تا به زعم خودشان از مبارزات ایدئولوژیک – سیاسی حزب علیه شان بکاهند، به این طریق آن ها نیز در پهلوی همان افراد که فوقا بدان اشاره رفت، قرار گرفتند. اما حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان هم چون کوه از جا نجنبید و مبارزاتش را به صورت درست و اصولی مائوئیستی به پیش برد. ما خوب به خاطر داریم که رفیق ضیاء و بعضی از رفقای ما چقدر از طرف تسلیم طلبان مورد تهدید، افترا و تهمت قرار گرفتند و چقدر رکیک گویی و فحاشی علیه شان صورت گرفت. اما هیچ کدام بر روی مبارزات اصولی حزب اثری نگذاشت و حزب مبارزاتش را طبق اساس نامه اش به پیش برد.

تاریخ به خوبی اثبات نموده کسانی که از مبارزه ایدئولوژیک – سیاسی روی بر می تابند و به رکیک گویی، فحاشی، تهدید، ارباب حتی تا سرحد جاسوسی روی می آورند، نه تنها که خود را بدنام می سازند، بل که جلو مبارزات ایدئولوژیک – سیاسی را نیز گرفته نمی توانند، اما اثرات منفی خود را تا حدودی بر جا می گذارد و به نفع قدرت حاکمه تمام می شود. همان طوری که فحاشی، رکیک گویی، تهدید و ارباب در ظرف بیست سال اشغال نظامی افغانستان در خدمت اشغال گران امپریالیست و رژیم دست نشانده قرار گرفت، امروز هم تهدید، ارباب تا سرحد جاسوسی نیز در خدمت امارت اسلامی افغانستان قرار خواهد گرفت.

فحاشی، تهدید و ارباب کاملاً مغایر با اصول مارکسیستی – لنینیستی – مائوئیستی است. هیچ مائوئیستی به خود اجازه نمی دهد که یک کلمه رکیک حتی علیه دشمن سیاسی خود بر زبان بیاورد چه رسد به تهدید و ارباب و یا جاسوسی به طبقه حاکمه، زیرا به خوبی می داند که بیان چنین مطالبی به هیچ وجه درد توده های ستم کش را دوا نمی کند، بل که خودش را بی اعتبار می سازد. مائوئیست ها اعتقاد دارند که افشاء نمودن چهره های رنگارنگ دشمنان توده های ستم دیده کشور فقط از طریق مبارزات ایدئولوژیک – سیاسی امکان پذیر است. روی همین دلیل است که حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان برای افشای چهره رنگارنگ (اپورتونیزم، رویونیسم، تسلیم طلبان و دشمنان عمده مردمان کشور) مبارزات ایدئولوژیک – سیاسی را برگزیده است.

بنا بقول مائوتسه دون «ما طرفدار مبارزه فعال ایدئولوژیک هستیم» هر کسی که از این شیوه مبارزه سرباز زند بخواهی نخواهی به شیوه عمل مبتذل روی می آورد، به جای مائوتیزم لیبرالیزم را جایگزین نموده و به فساد سیاسی کشانده می شود. تهدید، ارباب و فحاشی را به هیچ عنوان نمی توان مبارزه نامید.

در مبارزات ایدئولوژیک - سیاسی نه تهدید و ارباب و فحاشی جای دارد و نه هم میلیت پرستی. جای کسی که به میلیت پرستی روی می آورد و با تهدید و ارباب می خواهد جلو مبارزات اصولی را بگیرد، گودال تاریخ است. همان طوری که حزب ما در گذشته به زبان لومپن مآبانه افراد، اشخاص و حتی سازمان هایی ازین دست، وقعی نگذاشت و در صدد پاسخ به همان وسایل متکی نگردید، ما هم به هیچ وجه نمی خواهیم با همان وسایل در صدد پاسخ باشیم، بل که با استدلالات درست، اصولی مائوتیستی با استناد به اسناد ماهیت رویونیستی و اپورتونیستی افراد و گروهک های به اصطلاح مائوتیست را افشاء می نماییم. این نکته را باید اضافه نمود که در صورت لزوم اسناد جاسوس مآبانه را به دسترس احزاب و سازمان های مائوتیست جهان قرار خواهیم داد.

حزب کمونیست (مائوتیست) افغانستان مصمم است که علیه حماقت سیاسی و ابتذال اپورتونیزم مبارزات ایدئولوژیک - سیاسی خود را به نحو درست و اصولی به پیش برد، بنا بقول لنین باشد تا «نفرت اشخاص بی فرهنگ را جلب» نماید. سرنوشت حزب کمونیست (مائوتیست) افغانستان از زمان ایجادش تا کنون به چنین مبارزه ای گره خورده است. «نبرد بعد از نبرد علیه حماقت سیاسی، ابتذال و اپورتونیزم». بنا بقول لنین، ما «این سرنوشت را با "صلح" با بی فرهنگان عوض نخواهیم کرد».

تاریخ مبارزات سیاسی در جهان و بخصوص تاریخ مبارزاتی حزب ما گواه آنست که هرگاه بی فرهنگان زبان باز نمودند، چیزی جز تهدید، ارباب، فحاشی و تا سرحد ولو رد پا دادن به دشمن چیزی از دهان و قلم شان تراوش نکرده است. این طرز برخورد مایه ننگ در جنبش چپ کشور است.

حزب کمونیست (مائوتیست) افغانستان از خط اصولی مائوتیستی ترسیم شده توسط رفیق ضیاء دفاع نموده و می نماید و مکلفیت خود می داند که علیه هرگونه انحراف اپورتونیستی، رویونیستی، تسلیمی و تسلیم طلبی ملی و طبقاتی مبارزه نموده و چهره تمام عناصر منحرف را با اسناد و مدارک معتبر از طریق مبارزه ایدئولوژیک - سیاسی افشاء نماید. ما از تمام نیروهای مائوتیست کشور می خواهیم که برای پیش برد امر انقلاب به مبارزات ایدئولوژیک - سیاسی عطف توجه نمایند.

حزب کمونیست (مائوتیست) افغانستان از تمامی مائوتیست ها می خواهد که موضع گیری های حزب را دقیقاً مطالعه نمایند، کمبودات، نواقص و اشتباهات را نشانی نموده و آگاهانه در مورد موضع گیری کنند.

حزب کمونیست (مائوتیست) افغانستان

1401/6/8 خورشیدی

2022/8/30 میلادی

www.cmpa.io

sholajawid2@hotmail.com